

защищавахме дюнета (единъ видъ укрѣпление), направенъ отъ полковника Клименко: *), намалко и двама щѣхме паднемъ въ рѣцетъ на турцитѣ. Сѣщия денъ пакъ вечерта дойде въ града генерала съ брата си и упълномощения отъ Славянския комитетъ, Атанасиевъ; всички се спреха у Лѣво. Както се вижда, Москва се силно интересува отъ славянските работи и е готова да окаже съдѣйствието си за развитието на българската народна защита. На сутренята, 26 Септември, опѣтихъ се къмъ Лѣво съ цѣлъ да се представя на генерала и да стисна ръката на другаря си по Джиневото нещастие. Димитрий Столетовъ, безъ да обръща внимание на придумванията на по стария си братъ, ще отиде пакъ на върха св. Никола; нему му се иска непременно да види дѣйствиата на нашата мортирна батарея.

27-ий СЕПТЕМВРИЙ.

Вечерта се събраше въ дома на Илиина старшиятъ капитанъ на щаба отъ опълчението по строевата частъ ротмистръ Сухотинъ и отъ Орденския драгунски полкъ щабсъ капитанъ Неболсинъ; послѣдния има намѣрение да моли да ги преведжтъ въ опълчението. Ние сѣдимъ и мирничката си бесѣдваме съ чая въ рѣце; изведнажъ се отварятъ вратата и влиза Димитрий Столетовъ, а слѣдъ него и младъ единъ артиллерийски офицеринъ, бледенъ и га че болѣнъ; Столетовъ ни запозна. Артиллерийския офицеринъ, поручикъ Ерголки, приелъ мортирната батарея отъ Самойло, нѣ не се минало е десетъ дена, той заболѣва отъ силна треска, която го мачка и до день-днешенъ. Ний срѣзнахме Ерголки, разбира съ съчувственно, постопихме го съ чай и съ конякъ и му дадохме сѣщата оная стаичка, въ която е стоялъ негова прѣдшественикъ, когато е идвалъ отъ Шабва.

28-ий СЕПТЕМВРИЙ.

Сутре Димитрий Столетовъ ще си върви назадъ въ Никополъ. Азъ се тъкмихъ да го испращамъ и свърнахъ да си купя нѣкои нѣща въ единъ дюгенъ на площта; тамъ

*) На 600 крачки подолу отъ главнитѣ укрѣпления.